

20 год без Леніна пад кіраўніцтвам Сталіна па ленінскому шляху

21 студзеня 1924 года пера-
сталася біцца сэрца найвялікшага генія чалавецтва, прадаў-
жальніка справы Маркса—
Энгельса, любімага правадыра
працоўных, арганізатора большэвіцкай партыі, асновальніка першай у свеце соцыялістычнай дзяржавы рабочых і сялян В. І. Леніна.

У звароце „Да партыі, да ўсіх працоўных“ 22 студзеня 1924 года Цэнтральны Камітэт нашай партыі пісаў: „Усё, што ёсьць у пролетарыяце сапраўды вялікага і герайчнага — бясстрашны розум, жалезная, непахісная, упартая, усёнерамагаючая воля, свяшчэнная імянавісць, піянавісць досмерці к работству і прыгнечанню, рэволюцыйная страсць, якая рухае горамі, бязмежная вера ў творчыя сілы мас, вялікі арганізацыйны геній, — усё гэта знайшло сваё дзівоснае ўласблінне ў Леніне, імя якога стала сімвалам новага свету ад заходу да ўсходу, ад поўдня да поўначы“.

Веліч Леніна заключаецца ў тым, што ён ужо ў сваіх першых працах, такіх, як „Што такое „прынціп нарада“ і як яны вялюць супроць соцыялдэмакрату?“, Ленін абаснаваў тэорыю соцыялістычнай рэволюцыі ў Расіі, вызначыў шлях утварэння партыі, высунуў перад рабочым класам ідею стварэння саюза рабочых і сялян. У сваіх важнейшых працах „Што рабіць?“, „Брок наперад, два крокі назад“, „Дзве тактыкі соцыялдэмакраты ў дэмакратычнай рэволюцыі“, „Матэрыйлізм і эмпірыялізм“ Ленін даў абаснаванне праграмы, арганізаціі, стратэгіі і тактыкі рабочай партыі.

Ленін абаснаваў і развіў да-
лей вучэнне Маркса—Энгельса
аб ваенным майстэрстве ўзброенага паўстання і бліскучай прымяніў гэта вучэнне па-
воніце трох рэволюцый.

Партыя пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна высока трывалае ленінскі сціг. Пад сцігам Леніна, пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна народы нашай краіны дасягнулі сусветна гісторычных перамог у справе ўмацавання Совецкай дзяржавы і будаўніцтва новага соцыялістычнага грамадства. Народы нашай краіны пад кіраўніцтвам партыі Леніна—Сталіна дабіліся вялікіх перамог у абароне свабоды і незалежнасці сваёй Совецкай Радзімы ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў.

* *

У каstryчніку 1917 года, пад кіраўніцтвам Леніна і Сталіна, рабочыя і сяляне скінулі ўладу памешчыкаў і капітала-
стаў у нашай краіне і начали ствараць першую ў свеце соцыялістычную дзяржаву, началася новая эра чалавецтва—эра соцыялізма. У зараве грамадзянской вайны, пры найвялікшых пляжкасцях і яшчэ больш вялікім гераізме мас будавала-

ся наша дзяржава. І толькі соцыялістычнай рэволюцыі могла дадзь нашаму народу ўмовы для хуткага перамагання эканамічнай і культурнай адсталасці нашай краіны і ператварэння яе ў перадавую магутную дзяржаву, якая мае неабходныя сродкі для абароны сваёй самастойнасці.

Ход вялікай Айчыннай вайны совецкага народа супроць гітлераўскай Германіі паказаў, якія вілікія сілы крывацца ў совецкім народзе, якія магутныя рэзервы мае наша краіна. На працягу больш 2-х дзесяткаў год на велізарнай тэрыторыі нашай Радзімы разгортвалася грандыёзная стваральная праца. Працоўныя нашай краіны пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна, не пакладаючы рук, будавалі сваё магутную і несакрушальную соцыялістычную дзяржаву.

Ліквідацыя тэхнічна-еканамічнай адсталасці краіны, спадчыны дарэволюцыйнага часу, з'яўлялася неабходнайшай умовай, бо гэтая адсталасць узяўляла сабою пебяспеку, якая ставіла пад загрозу існаванне совецкай дзяржавы. Ленін і Сталін, прадбачачы не-
пазбежнасць ваенных нападаў на нашу Радзіму з боку чужаземных разбойнікаў—імперыялістуў, заклікалі совецкі народ ажыццяўляць рэканструкцыю гаспадаркі краіны ў пайкарціўскіх гісторычных тэрміні.

Партыя, пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна разгроміла ворага народу, якія імпульсізм збіць партыю з ленінскага шляху, якія спрабавалі сарваць соцыялістычную індустрыялізацію і калектывізацыю сельскай гаспадаркі.

У небывала кароткі гісторычны тэрмін наша краіна з слабай і адсталай у эканамічных адносінах ператварылася ў магутную індустрыяльную і калгасную дзяржаву. Да пачатку 1941 года прымысловасць

Совецкі Саюз, як саюз свабодных народоў, павекі будзе стаяць згуртаваным і пепарушным.

Ленін і Сталін заўсёды ўказа-
валі на неабходнасць усімернага ўмацавання Чырвонай Армії.

Яны вырасцілі магутную Чырвоную Армію, монскую сваёй

бязмежнай адданасцю Радзіме,

аснашчоную перадавой ваеннай

тэхнікай.

Як і ў годы грамадзянской вайны і чужаземнай інтарвенцыі, калі ўсе асноўныя стратэгічныя планы былі распрацаваны Леніным і Сталінам,—бо толькі такія тытаны думкі маглі загадзіць прадбачыць характар агульнай і, у прыватнасці, ваеннай палітыкі ў ходзе вайны і вызначыць у аднаведнасці з ёю план дзеяніасці, знайсці тое

асноўнае звязанне ў ланцуго ве-

ніх дзеяній на фронце і ў

тыле, схапіўшыся за якое можна

вырашыць пытанне ў цэлым,—

так і цяпер, у ходзе Айчыннай

войны, таварыш Сталін, як най-

найважнейшыя сілы гаспа-

вілікіх стратэгічных палкаводзе-

даркі. Гэтыя грандыёзныя вынікі пройдзенага шляху нашым народам былі залатымі літарамі запісаны і закопадаўча замацаваны ў Сталінскай Канстытуцыі. На працягу ўсіх гісторычных эпох дзяржава развіцця не было яшчэ створана такога велічнага дакумента, як Сталінскай Канстытуцыі, дзе-б так поўна быў ўласблінены самыя прагрэсіўныя ідэі чалавецтва аб свабодзе і шчасці народаў.

Ленін усебакова распрацаў вучэнне аб дзяржаве новага тыпу, совецкай дзяржаве, і завя-
щаў нам усімерна ўмацоўваць соцыялістычную дзяржаву Сове-

тату.

Ленін вучыў нас усімерна ўмацоўваць дружбу народаў Саюза як адзін з асноўных устоў Совецкай дзяржавы. На працягу больш 2-х дзесяткаў год на велізарнай тэрыторыі нашай Радзімы разгортвалася грандыёзная стваральная праца. Працоўныя нашай краіны пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна, не пакладаючы рук, будавалі сваё магутную і несакрушальную соцыялістычную дзяржаву. Усе народы нашай Радзімы аб'ядніліся на аснове раўнапраўя і ўзаемнай дапамогі ў сістэме адзінай магутнай дзяржавы. „У выніку мы маём цяпер упаўне склаўшыся і вытрымаўшую ўсе выпрабаванні многанацыйнальную соцыялістычную дзяржаву, трывалае і якой магла-б пазайдропіць любая нацыянальная дзяржава ў любой частцы свету“. (Сталін).

Дружба народаў вытрымала ўсе пляжкасці і выпрабаванні вайны і яшчэ больш загартавалася ў барацьбе супроць пляжкасціх захопнікаў.

Вораг на сваёй скury паспытаў несакрушальную силу дружбы народаў нашай Радзімы, выкавашую партыяй Леніна—Сталіна. Лічіў ўсіх нацыянальна-паснейшай герайчнай змагаюцца супроць пляжкасціх захопнікаў, бо яны ведаюць, што пляжкасці фашызм нясе ім смерць і прыгнечанне, разбурэнне іх нацыянальной культуры, знишчэнне іх нацыянальной і дзяржаўной незалежнасці.

Совецкі Саюз, як саюз свабодных народоў, павекі будзе стаяць згуртаваным і пепарушным.

Ленін і Сталін заўсёды ўказа-
валі на неабходнасць усімернага ўмацавання Чырвонай Армії.

Яны вырасцілі магутную Чырвоную Армію, монскую

бязмежнай адданасцю Радзіме,

аснашчоную перадавой ваеннай

тэхнікай.

Як і ў годы грамадзянской вайны і чужаземнай інтарвенцыі, калі ўсе асноўныя стратэгічныя планы былі распрацаваны Леніным і Сталінам,—бо толькі такія тытаны думкі маглі загадзіць прадбачыць характар агульнай і, у прыватнасці, ваеннай палітыкі ў ходзе вайны і вызначыць у аднаведнасці з ёю план дзеяніасці, знайсці тое

асноўнае звязанне ў ланцуго ве-

ніх дзеяній на фронце і ў

тыле, схапіўшыся за якое можна

вырашыць пытанне ў цэлым,—

так і цяпер, у ходзе Айчыннай

войны, таварыш Сталін, як най-

найважнейшыя сілы гаспа-

вілікіх стратэгічных палкаводзе-

і палітычны кіраўнік Чырвонай Арміі, дакладна вызначае, дзе ў кожны даны момант найбольшая небяспека для нас, куды пакіраваць і куды скапіцца развертавані максімум сіл і развертаваць для таго, каб ліквідаваць стварыўшуюся небяспеку і дабіцца пералому.

Совецкая краіна здолела пабудаваць новую армію, таму што Ленін і Сталін асабіста ўзначалілі гэту цяжкую справу.

Ленін вучыў, што абарона соцыялістычнай бацькаўшчыны з'яўляецца пярвайшым абавязкам усіх грамадзян. Чырвоная Армія атрымала перамогу ў гады грамадзянской вайны, таму што як на фронце, так і ў тыле партыя большэвікоў здолела арганізацію мільёны масы і пакіраваць іх волю і энэргію на барацьбу супроць ненавісных ворагаў нашай краіны.

Ленін заўсёды ўказаў, што калі супраць дайшла да вайны, то ўсё павінна быць падпірадкована інтарэсам вайны. Гэта ўказание Леніна наўхільна выконвалася нашай партыяй.

Вераломны напад пляжкасціх захопнікаў на нашу Радзіму не застаў нашу партыю зняніцу. Партыя Леніна—Сталіна мабілізавала ўсе памагчы народу на разгром ворага.

У сваім дакладзе ад 26-й гадавіне Вялікай соцыялістычнай рэволюцыі таварыш Сталін указаў, што наша партыя ў дні Айчыннай вайны з'яўлялася пачынцем і арганізатарам усіх народных барацьб супроць пляжкасціх захопнікаў. Яе арганізатарская работа згуртавала і пакіравала ўсе намаганні совецкіх людзей да адзінай маты—на разгром ворага. За час вайны партыя наша яшчэ больш зрадзілася з шырокім масамі працоўных.

Выключнае значэнне Ленін надаваў пытанню стварэння і ўмацавання новай грамадскай дысцыпліны. Стварэнне монской нацыянальны ўмовай поспеху ўсёй абаронай работы. «Ні адно злачыства супроць дысцыпліны і рэволюцыйнага воінскага духу не павінна заставацца беспакараным». (Ленінскі зб. XXXIV, стар. 45). Ленін патрабаваў ўсімернага ўмацавання Чырвонай Арміі, умацаванія дысцыпліны, парадку і арганізаціі, забесцячэння ўсім неабходным, дапамагаць ёй ва-
у

у

Прыход 20-го гада Леніна с Айчыннай гісторычнай Арміі. Відомы на пляжкасціх захопнікаў з'яўляецца ўзроўшую магутнасць Чырвонай Арміі. Такім відомы 1941—1942 гг. разгроміла немцаў пад Москвой. Далейшыя байкі паказалі ўзроўшую магутнасць Чырвонай Арміі. Такім відомы 1942—1943 гг.

Новы магутны ўдар быў на-
несены немцамі летам 1943 года.
У гэтым годзе Чырвоная Армія сарвала летніе наступленне
немцаў пад Курскім зімовай кампаніяй 1942—1943 гг.

Летніе наступленне Чырвонай Арміі ў 1943 годзе перайшло ў новае зімове наступленне. Громячы пляжкасціх захопнікаў на Курскім зімовом фронтзе, Чырвоная Армія прасоўваецца ўсё далей і далей на заход, выганяючы ворага з нашай свяшчэннай зямлі. Недалёка той час, калі вораг будзе разгромлен і канчатковая выгнан за межы нашай совецкай Радзімы.

Чырвоная Армія ў

20 год без Леніна пад кірауніцтвам Сталіна па ленінскому шляху

(Праця)

аў, даблісія карэпнага пералому ходзе Айчынай вайны. Цяпер ужо ўсюму свету бачна, што разгром гітлераўскай арміі не забежны і бізкі.

У выніку поспехаў Чырвонай Арміі міжпародын пазіцыі нашай краіны яшчэ больш умацаваліся. У ходзе вайны з'еднаўся магутны баявы саюз СССР, Вілікабрытаніі і ЗША. Дзесяткі іншых краін аб'едналі сілы ў барацьбе з фашысткімі захопнікамі. Баявы саюз СССР, Англіі і ЗША расце і нацне. У той-же час гітлераўская Германія аказалаася ізоліраванай. У выніку паражэння на совецка-германскім фронце фашысткі блок разваліваеца па нашых вачах. Даўно ўжо выпала з гэтага блока Італія. Чакаючы зручнага моманту, каб выйсці з вайны, і ішыя саудзельнікі Гітлера.

* * *

Працоўныя нашай краіны 20-ю гадавіну смерці вялікага Леніна сустракаюць ва ўмовах Айчынай вайны, у абстаноўцы гістарычных перамог Чырвонай Арміі. «Мы даблісія карэпнага пералому ў вайне ў карысць нашай краіны, і вайна папярэдзе да канчатковай развязкі» (Сталін).

Вораг выганяеца з Совецкай Беларусі. Ужо ачышчана ад нямецкіх захопнікаў звыш 30 раёнаў Гомельскай, Магілёўскай, Віцебскай і Палескай абласцей, вызвалены два абласцныя цэнтры — гарады Гомель і Мозыр. Недалёка той час, калі ўся наша краіна будзе ачышчана ад фашысткіх варвараў.

Адступаючы з нашай зямлі, вораг разбурае і спальвае нашы гарады і вёскі, знішчае прамысловыя прадпрыемствы і культурныя ўстановы. Нямецка-фашысткія варвары панеслі вялікія страты народнай гаспадары

Беларусі. Наш народ не даруе гэтых злачынстваў нямецкім звярам і прымусіць іх разлічыцца спаўна.

Аднаўленне разбуранай пем-цамі гаспадаркі мае вялікае эканамічнае і ваеннае значэнне. Нашай першачарговай задачай з'яўлецца аднаўленне калгасаў, наявдзенне ў іх належнага падрадку, а таксама аднаўленне работы прадпрыемстваў і транспарта, усімернае выкарыстанне мясцовых рэсурсаў і развіццё мясцовай прамысловасці; арганізація набудовы жылля і грамадскіх набудоў калгасаў; умацаванне прадп'ойной дысцыпліны, дакладная і своечасовая падрыхтоўка да вясновай слыбы, усімернае дапамога Чырвонай Арміі, выкананне ўсіх дзяржаўных абавязкаў.

Палітычная актыўнасць мас, іх ініцыятыва павінны быць накіраваны на вырашэнне задач, паставленах таварышам Сталіным у яго гістарычным дакладзе аб 26-й гадавіне Вілікай Кастрычніцкай сопыялістичнай рэвалюцыі.

* * *

Наш магутны народ і яго Чырвоная Армія ўпісалі ўжо ў гісторыю Совецкай дзяржавы самыя яркія старонкі, якія сведчаны аб тым, што німа-такіх цяжкасцей, якіх-б мы не перамаглі ў справе барацьбы за свабоду і незалежнасць нашай Радзімы.

Ідэя бляссмертнага Леніна вядучы мільёны людзей па вялікіх подвігах на фронце, па вялікую герайчную працу ў тыле. Нас аспіле пепераможны спяг вялікага Леніна. Нас вядзе ад перамогі да перамогі вялікі Сталін. Пад сцягам Леніна, пад кірауніцтвам Сталіна мы пераможам!

С. Ажгірэй,
лектар ЦК КП(б)Б.

Даклады і гутаркі, прысвечаныя памяці В. І. Леніна

Працоўныя вызваленых ад нямецкай акупацыі раёнаў Беларусі шырока адзначаюць 20-ю гадавіну з дня смерці В. І. Леніна. На прадпрыемствах, у калгасах і ва ўстановах праводзяцца даклады і гутаркі, прысвечаныя жыццю і дзеянасці Ільіча.

Гаркомы і райкомы КП(б)Б вылучылі дакладчыкаў і чытчыкаў для праведзення ленінскіх дзён. Гомельскі гарком КП(б)Б 17 студзеня правёў інструкцыйны даклад для гарадскога актыва на тэму: „20 год без Леніна пад кірауніцтвам Сталіна па ленінскому шляху“. Присутнічала звыш 60 чалавек. Інструкцыйныя нарады былі праведзены ў гарадскіх райкомах Гомеля з агітатарамі прадпрыемстваў і ўстаноў.

Даклады і гутаркі сярод насељніцтва праводзяцца па

дзесяцідворках і асобных дамах. Даклады і гутаркі праводзяцца на тэмы: „20 год без Леніна пад кірауніцтвам Сталіна па ленінскому шляху“, „Партыя Леніна—Сталіна—арганізтар барацьбы за перамогу над нямецка-фашысткімі захопнікамі“, „Задачы аднаўлення гаспадаркі, разбуранай нямецкімі акупантамі“, „Ленін і Сталін аб дружбе народаў СССР“, „Год карэнага пералому ў ходзе Айчынай вайны“.

Працоўныя Беларусі працяўлююць выключны інтарэса да мерапрыемстваў, якія праводзяцца ў сувязі з ленінскім днём. Даклады і гутаркі актыўвізуюць насељніцтва на хутчэйшае аднаўленне калгасаў і прадпрыемстваў, на развіццё мясцовай прамысловасці.

ЛЕНІНА ПАРТРЭТ

— Гэты невялікі партрэт Ільіча падарыў мне мой сын Віця, 12-ці гадовы хлопчык,— пачаў свой расказ камандзір партызанскаага атрада Ахрэм Ягоравіч.

Перад ім, на палявой сумцы, ляжаў намалёваны дзіцячай рукой на чвэрці аркуша александрыйскай паперы партрэт Леніна. Ад часу папера пажаўцела, пакамечылася, выцвілі фарбы, але дарагія рысы твару Ільіча былі выразныя і знаёмыя. Такія-ж прамяністыя вочы, цеплыня, што грэдушы чалавека. У правым кутку партрэта хімічным алоўкам напісаны: „Дарагому тату. Віця“.

— А было так,— прайграў Ахрэм Ягоравіч.— Летам 1941 года, калі да нашага раёна набліжаліся немцы, я пасадзіў на машыну сваю сям'ю, развітаўся з жонкай, дачуркай сваёю малою, сыночкам Віцяй і загадаў ім ехаць на ўсход.— За мяне не клападзіцесь,— сказаў ім на развітанне.— Жывіце пакуль адны, а як разаб'ем немца, зноў збліжаемся разам. Жонка праслязілася, заплакала дачушка, толькі сынок памужчынску мадаваўся, затуманенымі вачымі глядзеў на мяне. Я падышоў да яго, пахлопаў па плячу і бадзёра сказаў: не сумуй, сынок... Ты-ж цяпер у сям'і самы старэйшы мужчына. Слухаіся мамку, глядзеў за сястрычкай.

У яго здрыгнулася ніжняя губа, вочы напоўніліся слязмі, але ён упарты трываў, баючыся расплакацца.— Што-ж ты мне пакінеш на памяць?— запытаў я. А ў самога горла сціскаюць спазмы. Віця ўзяў сваю вучнёўскую сумку і дастаў адтуль вось гэты, намаліянны яго рукою, партрэт Ільіча. Я памятаю, як вечарамі, пасля заняткаў, ён з выключнай любою і ўвагай маліваў яго. Партрэт атрымаўся добры. Владзімір Ільіч быў, як жывы. Віця зрабіў для яго рамачку і паставіў на свой столік.

У пылу вяенай дарогі знікла машына з майі сям'ю. Нейкі час я стаяў на месцы і глядзеў то ўдалечыню, куды імчалася машына, то на падарунак сына — партрэт Ільіча.

З вінтоўкай і салдацкім клункам за плячымі пайшоў ў лес. Многа дзён жыў у лесе адзін. Зямлю, Радзіму маю таптаў чужынец. Ен лю-

Быль

таваў і здзекваўся над народам. Боль накінаў у сэрцы, прагай помсты поўнілася душа мая. Але я быў адзін. Са мною быў толькі гэты Леніна партрэт. Сотні разоў я перачытваў подпіс сына. Я закрываў вочы і бачыў усю мою краіну, якая вядзе смяротны бой з лютым ворагам.

Былі мінuty, калі я прыходзіў да роспачы. Тады я вынімаў з палявой сумкі Леніна партрэт і доўга глядзеў у іскрыстыя вочы яго. Я успамінаў сям'ю, наша мірнае, поўнае радасці жыцця, у думках раіўся з Владзіміром Ільічом. І заўсёды пасля гэтага ва мне нараджаліся новыя сілы, з'яўлялася новая прага да жыцця, да барацьбы. Я хадзіў па лесе, шукаў такіх-ж людзей, як і я. Неўзабаве я стаў не адзін, у лесе сабраўся невялікі партызанскаага атрада, якому мы і далі назыву: партызанскаага атрада імені Леніна. Камандзірам гэтага атрада прызначылі мяне.

У баях з акупантамі мы здабывалі зброю, гарставалі сваю волю, сваё баявое майстэрства, раслі і мужнелі. Хутка наш атрад вырас у грозную сілу. Ні ўзденъ, ні ўночы не давалі супакою фашысткім захопнікам. Мы ірвалі камунікацыі, грамілі гарнізоны, узвывалі склады, рабілі засады. Гітлераўцы пачалі паліванне на нас. Некалькі разоў яны траплялі на нашы слады, але з гэтага ў іх нічога не атрымала. Мы былі няўлоўнімы. Мы з'яўляліся там, дзе нас не чакалі, білі немцаў зняцку, раптоўна.

Было гэта зімою. Атрад атрымаў важнае баявое заданне — узарваць чыгуначны мост праз раку П. Калі аперацыя была распрацавана ў дэталях, мы ўсім атрадам рушылі на выкананне яе. У лагеры засталіся толькі начальнік штаба і 5 партызан. Вось у гэты час на лагер і напалі гітлераўцы. Нам стала вядома пра гэта раницай, калі мы варочаліся з аперациі (дарэчы, мост быў узварваны бліскуч). Недалёка ад лесу, на снезе, мы заўважылі чалавека. Чалавек то ўзнімаўся, імкну-

чыся ісці ў наш бок, то зноў падаў на снег. Мы паспяшаліся да яго. Усе былі здзіўлены. Гэта быў смяртэльна паранены наш начальнік штаба Вася Кульчицкі. Ён папярэдзіў нас, што ў лагеры гітлераўцы, сказаў, дзе закапаны кулямет, і упаў у непрытомнасці.

Дзён праз некалькі мы адбілі ў фашыстаў свой лагер. Я ўскочыў у сваю зямлянку, паглядзеў на сцяну, дзе заўсёды знаходзіўся партрэт Ільіча. Партрэта не было. „Забралі гады на здзек, на глум“, — маланкай пранеслася ў майі галаве. Але тут партызаны прыносяць адкапаны з снегу кулямет Кульчицкага. З рулі дасталі скручены ў трубачку партрэт Ільіча.

Ахрэм Ягоравіч перавірнуў партрэт, паказаў на подпіс. Няроўным, наспех напісаным почаркам, па ім значылася: „Біліся з гадамі да апошняга патрона. Засталіся толькі гранаты. Ідзем на прапры. Жыць будзем — убачымся. Кульчицкі. Ахрэм Ягоравіч, не крываўся, што пішу на партрэце. Няма паперы. Забраў яго ў зямлянку, не хадеў пакідаць на здзек ворагу“.

І толькі цяпер я падрабязна расказаў партызанам гісторыю гэтага партрэта. Леніна партрэт я перадаў у штабную зямлянку. Яго ахоўвалі байды, як святыню, як баявы наш сцяг.

Пасля таго многа мы яшчэ правялі байды з фашыстамі. І заўсёды Леніна партрэт мы бралі з сабою. Ён натхняў нас на подвігі, на геройства, выручаў з бяды. З гэтым партрэтом Ільіча мы нядаўна ў палескіх лясах сустрэлі нашу вызваліцельніцу — Чырвоную Армію.

Ахрэм Ягоравіч замоўк. Я запытаў у яго:

— А Кульчицкі жыў?

— Пам'ёр... Мы пахавалі яго ў брацкай магіле на месцы няроўнай бітвы 6 партызан-ленінцаў з батальёнам эсэсаўцаў.

— А сям'я дзе ваша?

— У совецкім тыле. Віця цяпер вучыцца ў 7 класе. Нядаўна атрымаў ад яго пісьмо. Піша, што намаліў новы партрэт Ільіча, а гэты просіць захаваць да нашай сустрэчы... Вось і ўся гісторыя пра Леніна партрэт.

Мікола Вішнеўскі.

Выданне кнігі таварыша Сталіна „Аб Леніне“

У Дзяржаўным выдавецтве палітычнай літаратуры вышла з друку кніга таварыша І. В. Сталіна „Аб Леніне“. На тытульным аркушы — факсіміле пісма таварыша Сталіна ў „Рабочую Газету“ 21 студзеня 1925 года.

У кнігу ўвайшлі артыкулы

і прамовы таварыша Сталіна: „Ленін, як арганізатор і правадыр РКП“ — артыкул 50-гадзін з дні нараджэння Леніна, „З прычыны смерці Леніна“ — прамова на II Усесаюзным з'ездзе Советаў 26 студзеня 1924 года, „Аб Леніне“ — прамова на вечары крэмліўскіх

курсантаў 28 студзеня 1924 года, прамова на прапрыбарчым сходзе выбарчыкамі Сталінскай выбарчай акругі горада Масквы 11 снежня 1937 года ў Вялікім тэатры і ішыя матэрыялы.

Тыраж кнігі — 100 тысяч экземпляраў.

(ТАСС).

АД СОВЕЦКАГА ІНФОРМБЮРО

З аператыўнай зводкі за 19 студзеня

Войскі Ленінградскага фронта, пад камандаваннем генерала арміі Гоўварава, працягваючы развівашь наступленне з раёна Пулкава і на поўдзень ад Ораненбаума, 19 студзеня штурмам авалодалі горадам Краснае Сяло, ператвораным немцамі ў крэпасць, і такім-жа магутным апорным пунктам абароны праціўніка і важным вузлом дарог—Ропша. За 5 дзён на пружаных баёў нашы войскі прасунуліся наперад на кожным напрамку ад 12 да 20 кілометраў, пашырылі праўы на кожным участку наступлення да 35—40 кілометраў па фронту і вызвалілі пры гэтым больш 80 насялённых пунктаў. Войскі, якія наступаюць на поўдзень ад Ораненбаума, авалодалі горадам Пецергоф, вялікім насялёнім пунктамі Гасціліцы, Новая Пятроўская, Кажарыцы, Вілпавіцы, Ісаева, Малкунова, Дзятліцы, Сакулі, Елагіна, Воласава, Глядзіна, Эбо, Міказімягі, Ніжняя Кіпень, Малая і Бальшыя Горкі, Ліпіцы. Войскі, якія наступаюць з раёна Пулкава, авалодалі вялікім насялёнім пунктамі Фінскае Коправа, Бальшое Віталава, Аляксандраўка, Собалева.

У ходзе наступлення войскі Ленінградскага фронта нанеслі цяжкае паражэнне сямі пяхотным дывізіям нем-

цаў і захапілі трафеі: гармат розных калібраў—195, з іх 36 цяжкіх гармат, караблам ад 152 мм да 406 мм, з артылерыйскай групой, якая абстрэльвала Ленінград, 17 самаходных гармат „Фердинанд“; танкаў—16, з іх 7 „тыграў“; мінамётаў—109 і вялікую колькасць стралковага ўзбраення і боепрыпасаў. Знішчана: гармат рознага калібра—102, танкаў—58, мінамётаў—140, кулямётаў—371. Захоплена ў палон больш 1000 немецкіх салдат і афіцэраў.

Праціўнік пакінуў на полі бую больш 20.000 трупаў салдат і афіцэраў.

Войскі Волхавскага фронта, пад камандаваннем генерала арміі Мерацкова, на поўнач ад Ноўгарода за 5 дзён упартых баёў прасунуліся наперад да 30 кілометраў, пашырылі праўы да 50 кілометраў па фронту і вызвалілі больш 80 насялённых пунктаў, у тым ліку вялікія насялённыя пункты Любцы, Капцы, Вешкі, Андрукінава, Катовіцы, Крачавіцы, Хутынь, Некохава, Балышаводскае, Чачуліна, Маторава, Стрэлка, Трубічына, Вяжышча, Сыркова, чыгуначныя станцыі Падбярэззе, Вітка, Балотная і перарэзалі чыгуночку Ноўгарад—Ленінград. На поўдзень ад Ноўгарода нашы войскі паспя-

хова фарсіравалі вярхоўе везра Ільмень, авалодалі насялёнім пунктамі Троіца, Берагавыя Марыны, Старая Ракома, Новая Ракома, Горныя Марыны, Здрынча, Казынава, Тры Отрака, Жалкун, Маісеевічы, Неронава, Бор, Горкі, Саснец, Храмзіна, Толсдікава і перарэзалі шасе і чыгуночку Ноўгарад—Шымск.

На працягу 19 студзеня на поўнач ад Новасакольнікі нашы войскі, перамагаючы супрадзіўленне праціўніка, працягвалі весці наступальныя баі і занялі некалькі насялённых пунктаў.

На заход ад Ноўгарад—Валынскі нашы войскі з баямі прасоўваліся наперад і авалодалі раённым цэнтрам Ровенскай області Гошча, а таксама занялі некалькі іншых насялённых пунктаў.

На поўнач ад Хрысцінаўкі нашы войскі паспяхова адбівалі контратакі вялікіх сіл пяхоты і танкаў праціўніка і нанеслі яму вялікія страты ў жывой сіле і тэхніцы.

На другіх участках фронта ў радзе пунктаў ішлі баі мясцовага значэння.

На працягу 18 студзеня нашы войскі на ўсіх франтах падблі і знішчылі 46 немецкіх танкаў. У паветраных баях і агнём занітнай артылерыі збіта 11 самалётаў праціўніка.

Аператыўная зводка за 20 студзеня

На працягу 20 студзеня войскі Ленінградскага фронта працягвалі развівашь паспяховае наступленне і авалодалі горадам і чыгуначным вузлом Урыцк (Лігава), а таксама з баямі занялі насялённыя пункты Цімалаўка, Бальшы і Малы Сіманаўгонт, Сашына, Беззаботны, Стрэльна, пасёлак Валадарскага, Сасновая Паляна, пасёлак Леніна, Румкі, Інолава, Нікузі, Малае і Бальшое Ніканорава, Куттусі, Капorskая, Алакюля, Кацелава, Міхайлаўка, Расколава, Ніжняя. Войскі, якія наступаюць з раёна Пулкава, злучыліся з войскамі, якія наступаюць з раёна на поўдзень ад Ораненбаума. Асобныя раздробленыя групы разгромленых немецкіх часцей акружаныя часцемі акружаныя нашымі войскамі і зіншчыліца.

Войскі Ленінградскага фронта з 14 па 20 студзеня захапілі наступную трафеі: гармат розных калібраў—

265, у тым ліку цяжкіх гармат—85, з артылерыйскай групой, якая абстрэльвала Ленінград, танкаў—30, мінамётаў—159, кулямётаў—274, складаў з боепрыпасамі ўзбраенiem—18.

Колькасць забітых немецкіх салдат і афіцэраў павялічылася да 25.000.

Войскі Волхавскага фронта, у выніку ўмелага абыходнага манеўра, 20 студзеня, штурмам авалодалі горадам Ноўгарад. Пратягваліся развівашь наступленне, войскі фронта авалодалі насялёнім пунктамі Долгава, Старая Мельніца, Бальшое Ліпіна, Гарынёва, чыгуначнай станцыі Нашчы і вялікай паспяховыя баі па ліквідацыі акружаных часцей праціўніка ў лясах на заход ад Ноўгарода.

У ходзе наступлення войскі Волхавскага фронта захапілі трафеі: гармат розных калібраў—182, у тым ліку 16 самаходных, мінамётаў—120, у тым ліку 16 шасци-

ствольных, кулямётаў—635, аўтамашын—263, цягачоў—21, складаў з ваеннай маёмасцю—28. Знішчана: гармат розных калібраў—178 і, апрача таго, самаходных гармат—20, танкаў—16, мінамётаў—110, кулямётаў—365, аўтамашын—350.

Захоплена ў палон больш 3.000 немецкіх салдат і афіцэраў.

Праціўнік пакінуў на полі бую да 15.000 трупаў салдат і афіцэраў.

На поўнач ад Хрысцінаўкі нашы войскі паспяхова адбілі контратакі пехоты і танкаў праціўніка.

На другіх участках фронта—разведка, артылерыйска-мінамётная перастрэлка і ў радзе пунктаў баі мясцовага значэння.

На працягу 19 студзеня нашымі войскамі на ўсіх франтах падблі і знішчылі 94 немецкія танкі. У паветраных баях і агнём занітнай артылерыі збіта 17 самалётаў праціўніка.

ПЕСНЯ О КЛЯТВЕ

Джамбул Джабаев

Мы помним день, печальный день меж днями.
Как слёзы, с неба падал чистый снег.
В большой стране, засыпанной снегами,
Скончался самый мудрый человек.
В степях широких бушевала выюга,

Росли сугробы и трещал мороз.
В Москве,
Прощаюсь с гением и другом,
Великий Сталин клятву произнёс:
И видим мы, свидетели живые,
Что эта клятва верная жива
И стала делом мудрые, простые
Вошедшие в историю слова...

Ведёт страну к победам
светлый Сталин,
Вокруг него сплотился весь народ.
Как клялся он, ему мы клятву
дали,
Мы в нём, любимом, Ленина узнали.
Великий Ленин в Сталине живёт!

Адрес рэдакцыі: гор. Нова-Беліца, Гомельскай області, вул. Вароўская, 10.

Па Совецкаму Саюзу

Новая траса метро

18 студзеня ўступіла ў строй трэцяя чарага маскоўскага метрапалітэна—Пакроўскі радыус—ад Курскага вакзала да Ізмайлова. Прягласць новай трасы—7,2 кілометра.

На гэтай лініі адкрытыи новыя станцыі: „Бауманская“, „Сталінская“, „Ізмайліўскі парк культуры і адпачынку імені Сталіна“.

Калгасныя хоры вывучаюць новы дзяржаўны гімн

Калгасныя хоры вывучаюць новы дзяржаўны гімн Савецкага Саюза. Хор рускай песні вёскі Аляксандрава, Рэп'еўскага раёна, Варонежскай області, пад кіраўніцтвам 60-гадовай калгасніцы

Аляксандры Радзіонаўны Лебедзевай, выканані гімн у хаде-читальні свайго калгаса.

Паслухаць новы дзяржаўны гімн у хаде-читальні сабраліся жыхары ўсёй вёскі.

Кніга пра баі за Харкаў

У дзяржаўным вадавецтве палітычнай літаратуры вышыла кніга палкоўніка А. Карпава „Баі за Харкаў“.

У кнізе падрабязна расказваецца пра гісторычныя бітвы на Белгародска-Курс-

кім напрамках, апісваецца прохараўскіе танкавае і ахтырскіе сражэнні, а таксама баі ў раёне Барысаўкі, у ходзе якіх акружаныя немецкія часці аказаліся пакінутымі сваім камандаваннем.

Інтэрнацыянальная ІНФАРМАЦЫЯ

Заява Ідэна ў палаце абшчын

Як перадае агенцтва Рэйтэр, англійскі міністр замежных спраў Ідэн, адказаў на рад пытанняў, выступіў 19 студзеня ў палаце абшчын з заяваю з прычыны совецка-польскіх адносін. Ідэн сказаў, што англійскі ўрад надае ўвагу гэтай справе і знаходзіцца ў самым цесным контакце са сваімі саюзнікамі—з урадам СССР і з польскім урадам у Лондане. „Наша асноўнае жаданне, — заяўіў

Ідэн, — заключаецца ў тым, каб забяспечыць дружество падагненне паміж двума краінамі, і дасягненне гэтага мела-б найвялікшыя вынікі для будучыні Еўropy.

Ідэн паведаміў, што англійскі ўрад аказаў поўную падтрымку патрабаванню італьянскага ўрада аб вызваленні ўсіх італьянскіх караблёў, якія знаходзяцца ў іспанскіх партах. (ТАСС)

Тэлеграма Рузвельта французскай кансультатыўнай асамблі

Як перадае агенцтва Рэйтэр, Рузвельт прыслаў французскай кансультатыўнай асамблі наступную тэлеграму: „Я падзяляю вашу

ўпэўненасць у тым, што 1944 год будзе годам перамогі і дазволіць Францыі і прыгнечаным краінам зноў дыхаць паветрамі свабоды“.

Ваенныя дзеянні ў Італії

Штаб войск саюзнікаў у Паўночнай Афрыцы паведамляе, што англійскія часці амерыканскай 5-й арміі працягваюць наступленне ў зоне Цірэнскага мора, нягледзячы на ўпартасць супраціўнікаў ворага, які прадпрыняў лаёвую моцную контратаку. Заняты трох насялённых пунктаў.

19 студзеня вялікія злучані цяжкіх і сярэдніх бамбардыроўшчыкаў атакавалі варожыя аэрадромы ў Цэнтральнай Італіі. Лёгкія бам-

бардыроўшчыкі атакавалі чыгуначныя збудаванні ў Сульмоне і Калеферо (Цэнтральная Італія). Знішчальнікі і знішчальнікі-бамбардыроўшчыкі рабілі налёты на артылерыйскія пазіцыі ў раёне баёў, на рухомы састав у Цэнтральнай Італіі і на варожыя караблі ля ўзбярэжжа Югаславіі. (ТАСС).

Рэдакцыйная калегія